

**Споразум о примени Конвенције између
Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и
Краљевине Норвешке о социјалном осигурању***

*Споразум је закључен 20.09.1978. године и није објављен у "Службеном листу". Објављен је у "Билтену" Савеза заједница пензијског и инвалидског и здравственог осигурања Југославије.

На основу члана 16. Конвенције између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Краљевине Норвешке о социјалном осигурању потписане у Београду 22. новембра 1974. године (у даљем тексту: Конвенција), утврђују,

Савез заједница пензијског и инвалидског осигурања Југославије и Савез заједница здравственог осигурања и здравства Југославије, са југословенске стране и

Rikstrygdeverket, са норвешке стране, споразумно следеће одредбе за примену ове Конвенције.

Члан 1.

Органи за везу

У смислу члана 16. Конвенције, као органи за везу за примену ове Конвенције, одређени су:

- у Југославији: Савез заједница пензијског и инвалидског осигурања Југославије - за пензијско и инвалидско осигурање и додатке на децу и Савез заједница здравственог осигурања и здравства Југославије - за здравствено осигурање;

- у Норвешкој: Rikstrygdeverket.

Називи и адресе органа за везу дају се у прилогу овог споразума.

Члан 2.

Упућивање на рад у другу земљу

1. У случајевима предвиђеним чланом 4. став 1. под а) Конвенције, осигурање и трајање примене законодавства из земље из које се радник упућује доказиваће се потврдом. Потврда се издаје на обрасцу који споразумно утврде органи за везу. Такву потврду издаје:

- у Југославији: Самоуправна интересна заједница здравственог осигурања и здравства код које је односно лице осигурано;

- у Норвешкој: Одељење националног социјалног осигурања за запошљавање у иностранству.

2. Потврду поменути у тачки 1. овог члана подноси:

- у Југославији: Заједници код које је односно лице осигурано;

- у Норвешкој: Социјалном осигурању где је послодавац осигуран.

Када је више лица од стране истог предузећа истовремено упућено у другу земљу да обаве радове у истом периоду, може се за њих издати једна заједничка потврда.

3. Када рад у другој земљи траје дуже од 12 месеци, заинтересовани послодавац подноси захтев да се на то лице, до завршетка започетог рада, примењује законодавство земље у којој је предузеће регистровано. Захтев се подноси пре истека рока од 12 месеци на одговарајућем обрасцу.

4. Ако се захтев односи на рад у Југославији, исти се доставља Заводу за социјално осигурање у Норвешкој. Ако је захтев за продужење прихваћен, одмах се доставља Савезу заједница пензијског и инвалидског осигурања Југославије и Савезу заједница здравственог осигурања и здравства Југославије ради сагласности. Сматраће се да је сагласност дата ако Завод за социјално осигурање у Норвешкој није примио одбијајућу одлуку у року од 8 недеља од дана када је послат.

5. Ако се захтев односи на рад у Норвешкој, захтев се подноси Савезу заједница пензијског и инвалидског осигурања Југославије и Савезу заједница здравственог осигурања и здравства Југославије. Ако је захтев за продужење прихваћен, одмах се доставља Заводу за социјално осигурање Норвешке ради сагласности. Сматраће се да је дата сагласност ако Савез заједница пензијског и инвалидског осигурања Југославије и Савез заједница здравственог осигурања и здравства Југославије нису примили одбијајућу одлуку у року од 8 недеља од дана када је послат.

6. Поступак наведен у претходним тачкама овог члана спровешће се и сходно члану 6. став 2. Конвенције.

Члан 3.

Медицинско лечење у иностранству Примена члана 8. став 2. Конвенције

1. Држављани једне од земаља који су осигурани у Норвешкој, када се налазе ван Норвешке имају право на норвешко осигурање, а у исто време и на покриће трошкова за медицинско лечење у случају болести која их је задесила за време њиховог боравка ван Норвешке. Трошкови су ограничени до суме која би се у исто време и за исту болест исплаћивала у Норвешкој.

2. Држављани једне од земаља који су осигурани у Југославији, када се налазе ван Југославије, имају право на здравствену заштиту у случају неопходне медицинске помоћи и несрећног случаја, и то до износа трошкова који би се у исто време и за исту болест исплаћивали у Југославији.

3. Држављани обе земље сами плаћају трошкове лечења у иностранству, а касније на основу приложеног рачуна рефундирају од институције код које су осигурани. У случају дужег лечења, исплата за настале трошкове вршиће се месечно.

Члан 4.

Пензије

1. Југословенски и норвешки држављани, настављени у Југославији, који подносе захтев за старосну пензију, инвалидску или давања за случај смрти по норвешком националном систему, захтев подносе преко надлежне републичке односно покрајинске заједнице пензијског и инвалидског осигурања у Југославији или директно Заводу за социјално осигурање у Норвешкој.

Југословенски и норвешки држављани, настављени у Норвешкој, који подносе захтев за старосну, инвалидску пензију или за давања у случају смрти по југословенским прописима, подносе захтев непосредно надлежној заједници пензијског и инвалидског осигурања у Југославији или преко Завода за социјално осигурање у Норвешкој.

Надлежна институција која је примила захтев уписује на обрасцу датум пријема. Код примене законодавства друге земље сматраће се да је захтев примљен на дан који је на обрасцу уписан.

Надлежна институција проверава да ли захтев садржи све потребне податке и документе као и ваљаност пружених података. Затим се захтев доставља заједно са документима надлежној институцији друге земље.

Ако институција друге земље није надлежна да решава по захтеву, доставиће без одлагања захтев, заједно са документима, институцији надлежној за доношење решења која своје решење у два примерка доставља институцији друге земље. Овај један примерак уручује подносиоцу захтева.

2. Држављани који, према члану 12. Конвенције, подосе захтев за југословенску пензију, морају пред захтева поднети и документацију из које се види да је подносилац захтева био запослен и осигуран по норвешком националном систему осигурања за одређени период. Такву потврду издаје Завод за социјално осигурање Норвешке или орган за то овлашћен. Потврда се издаје на одговарајућем обрасцу.

Члан 5.

Осигурање за случај повреда на раду или професионалне болести

1. Југословенски и норвешки држављани настањени у Југославији, који подnose захтев за давања за несреће на раду или професионалне болести по норвешком законодавству, свој захтев непосредно упућују Заводу за социјално осигурање - одељење за иностранство у Норвешкој или преко надлежне републичке односно покрајинске заједнице пензијског и инвалидског осигурања у Југославији. Одлуку надлежног института осигурања у Норвешкој послаће Завод за социјално осигурање Норвешке непосредно самоуправној интересној заједници пензијског и инвалидског осигурања у Југославији и подносиоцу захтева.

2. Југословенски и норвешки држављани настањени у Норвешкој, који подnose захтев за давања за случај повреде на раду или професионалне болести по југословенском законодавству, подnose свој захтев непосредно надлежној заједници пензијског и инвалидског осигурања у Југославији или преко Завода за социјално осигурање у Норвешкој. Одлука надлежне заједнице у Југославији доставља се Заводу за социјално осигурање у Норвешкој и подносиоцу захтева.

3. Код примене члана 10. став 1. Конвенције треба имати у виду да висина давања на основу законодавства једне земље зависи од процента инвалидности која је настала као последица повреде на раду у једној и другој земљи, с тим што тада свака земља одређује висину накнаде сразмерно инвалидности која је настала као последица повреде у тој земљи.

ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 6.

Исплата пензије и осталих давања

1. Новчана давања у другој земљи исплаћују се месечно непосредно корисницима на које се примењује Конвенција. Начин исплате вршиће се сходно члану 20. Конвенције.

2. Органи за везу се једном годишње обавештавају међусобно о исплатама пензија извршеним у другој земљи.

Обавештење садржи податке које међусобно утврђују органи за везу.

Члан 7.

Захтев за контролни лекарски преглед

1. На захтев надлежног органа осигурања земље из које се исплата врши, надлежни носилац осигурања земље у којој се давање исплаћује проверава да ли се статус лица изменио на начин који може утицати на коришћење права или на висину давања. Надлежни носилац осигурања обавештава одмах носиоца осигурања о резултату провере.

2. Надлежни носилац осигурања који исплаћује инвалидску пензију лицу настањеном у другој земљи може затражити да се корисник давања подвргне лекарској контроли ради оцене инвалидности. Носилац осигурања извршава контролни преглед и резултат доставља одмах носиоцу осигурања који је и поднео захтев за контролни преглед.

- Трошкове прегледа плаћа онај носилац осигурања који је тражио преглед.

3. Захтев за контролни медицински преглед подноси се у Југославији надлежној заједници пензијског и инвалидског осигурања, посредством органа за везу, а у Норвешкој Заводу за социјално осигурање.

Члан 8.

Обрасци

Обрасци који су предвиђени овим споразумом израђују се двојезично на једном од језика народа Југославије, и норвешком, а споразумно их утврђују органи за везу.

Члан 9.

Обраћање осигураника надлежним органима друге земље

Одредбе овог споразума не оспоравају право осигураника једне од земаља да непосредно контактирају са надлежним органом друге земље.

Члан 10.

Органи за везу могу кореспондирати и на енглеском језику. Они ће помагати један другом у преводу докумената уколико је то потребно.

Члан 11.

Овај споразум ступа на снагу даном потписивања.

Потписано у Ослу 1978. године у два примерка на српско хрватском и норвешком језику, од којих оба текста имају једнаку важност.

За савезе заједница
Абдурахман Жури, с.р.
генерални секретар

За Завод за социјално осигурање
Сигвар Медгард, с.р.
директор Секције